

Asia: VN/36213/2025

Luonnos hallituksen esitykseksi yhdyskuntarakentamislainsäädännön eriksi siihen liittyviksi laeiksi

1 luku Yleiset säännökset

Näkemyksenne luvusta 1

Lain yleisiä tavoitteita on muutettu nykyistä yksityiskohtaisimmiksi. Monet tavoitteista ovat sellaisia, joille perustat luodaan jo kaavoitusvaiheessa, jonka vuoksi yhdyskuntarakentamislainsäädännön esitettyjen tavoitteiden on syytä olla vastaavat kuin kaavoitusta säätelevissä laeissa. Kaavojen sisällöllä vaikutetaan ratkaisevasti mm. alueiden viihtyisyyteen, ekologiseen kestävyysalueiden eriytymiseen, liikkumiseen ja liikenneyhteyksiin. Ominaisuuksia, joita ei enää yleisten alueiden suunnittelun ja rakentamisen kautta ole mahdollista yksistään toteuttaa. (1.1 ja 1.2 §)

Lain tavoitteena on lisätä ja edistää tiedotusta sekä vuorovaikutusta asioiden valmisteluun. (1.3 §) Samanaikaisesti muualla laissa (16 § ja 83 §) rajoitetaan osallisten mahdollisuutta muutoksenhakuun tehdyistä päätöksistä, mikä vesittää vuorovaikutuksen tavoitteita ja voi jopa herättää epäluottamusta päätöksentekoprosesseja kohtaan.

2 luku Viranomaiset

Näkemyksenne luvusta 2

Kadunpidon antamista pois kunnalta muiden tehtäväksi ei tulisi tulkita liian ahtaasti rajaamalla se koskemaan katuja, jotka ovat selvästi erillään muusta katuverkosta ja rakennettu pääosin palvelemaan yhtä toimijaa, kuten hallituksen esityksen säännöskohtaisissa perusteluissa todetaan. Itse lakiteksti ei tosin tällaista tulkintaa tue. Kadunpidon tulisi mahdollistaa myös toisenlaisia toteuttamistapoja silloin, kun kunnalla ei ole resursseja itse lähteä toteuttamaan esimerkiksi yksityisessä maanomistuksessa olevien maa-alueiden kaavoittamista asuinalueiksi. Tällainen hanke pitäisi tarvittaessa voida toteuttaa elinkaarihankkeena, jossa yksityinen taho vastaa alueen kaavoittamisesta, kunnallistekniikan suunnittelusta, rakentamisesta ja kunnossapidosta kunnan kanssa sovittavaa korvausta vastaan sopimuksessa sovittavan ajanjakson ja luovuttaa sen jälkeen yleiset alueet kunnalle. (6 §)

3 luku Suunnittelu

Näkemyksenne luvusta 3

Asemakaavasta poikkeaminen tuo kaivattua joustoa asioiden toteuttamiseen, jos tarkemman suunnittelun yhteydessä havaitaan, että kaavaan tehty tilavarus ei olekaan riittävä toteutusta varten. (9 §)

Suunnitelmien sisällölle on asetettu runsaasti laadullisia, vaikeasti mitattavia ja pääosin mielipiteeseen perustuvia vaatimuksia. Suunnitelmissa huomioon otettava luettelo on sisällöltään sellainen, että se vaatii asemakaavoilta leveämpiä katutiloja ja mahdollisesti myös rakentamisessa korkeampaa laatutasoa sekä laajempia viheralueita, mitkä heikentävät kaavataloutta, nostavat tonttimaan hintaa ja lisäävät yleisten alueiden kunnossapitokustannuksia kunnissa. (10 §)

Kiertotalouden huomioon ottaminen yleisen alueen suunnittelussa on hieman kyseenalainen erillinen vaatimus, koska kierrätyskelpoisten materiaalien hyödynnettävyys riippuu mm. niiden saatavuudesta rakennusvaiheesta, kuljetusmatkoista ja lupaprosesseista, välivarastointi- ja esikäsittelemahdollisuuksista ja kustannuksista. Kiertotalouden ei tule olla itsetarkoitus, vaan sen on parempi olla osa ilmastomuutoksen ehkäisyn keinovalikkoa. Lakiehdotuksessa ilmastomuutos esitetään vain riskiin varautumisena, sen ehkäisyä ei tavoitteena. (10.3 §)

Hankkeen ympäristöön aiheuttamien vaikutusten esittämistä yleisen alueen suunnitelmassa, jos tällä tarkoitetaan suunnitelmapiirustuksia, voi osoittautua haastavaksi esittää. Tämän vaatimuksen voisi poistaa. Vaikutukset on helpompi esittää ymmärrettävässä muodossa kirjallisesti suunnitelman selostuksessa. (12.1 §)

Lain 16.3 §:ssä on rajattu kunnan perustellun kannanoton toimittamista vain sitä nimenomaisesti pyytäneille muistutuksen jättäneille. Tämä muodostaa ristiriidan lain yleisten tavoitteiden kanssa, jossa tavoitteeksi on mainittu mm. lisätä ja edistää tiedotusta sekä vuorovaikutusta asioiden valmisteluun. Tällainen rajaus todennäköisesti ei vähennä olennaisesti muistutusten johdosta annettavien kannanottojen määrää, mutta rajaus saatetaan kokea kansalaisten kuulemista ja tiedon saamista rajoittavana tekijänä, ja voi johtaa jopa turhiin valituksiin niillä, jotka katsovat jääneensä vastausta vaille jättämäänsä muistutukseen, kun eivät ole huomanneet pyytää erikseen perusteltua kannanottoa muistutukseen.

Kunnan yleisen alueen suunnittelu yhdessä asemakaavan kanssa on periaatteessa hyvä, mutta käytännössä hyvin haasteellinen. Yleisten alueiden suunnittelua ei kannata suunnittelukustannusten ja -virheiden minimoimiseksi aloittaa ennen kuin asemakaavassa kaikki yleiset alueet on lyöty sijainniltaan lukkoon. Riippuen kaavan laajuudesta yleisen alueen suunnittelu voi tästä syystä ajallisesti olla useita kuukausia jäljessä kaavan etenemisestä. Käytännössä aina kaava on paljon aikaisemmin valmiina ehdotuksena nähtäville asetettavissa kuin yleisen alueen suunnitelma.

Parempi vaihtoehto on se, että yleisen alueen suunnitelman voisi laittaa nähtäville ennen kuin kaava on saanut lainvoiman, mutta on kuitenkin jo hyväksytty kunnan päätöksentekoaikana. Tällöin kunnalle jää oma harkintavalta sen suhteen, onko kaavasta tehty valitus sellainen, että alueen suunnittelua kohti toteutussuunnittelua kannattaa jatkaa. (17.2 ja 17.3 §)

4 luku Rakentaminen

Näkemyksenne luvusta 4

Rakentamista valmistelevien toimenpiteiden mukaanotto myös yhdyskuntarakentamislakiin on hankkeiden liikkeellelähtöä ja valmistumista nopeuttava toimenpide. Toisaalta vaarana on, että se saattaa tehdä joissain tapauksissa muutoksenhaun yleisen alueen suunnitelmasta tarpeettomaksi. (21 §)

Toteuttamisvastuun siirto maanomistajalle tai -haltijalle on rajattu tässäkin kohtaa liian tiukaksi, ja se saattaa estää uusien, kunnan omia resursseja vapauttavien aluerakentamismuotojen innovointia ja käyttöönottoa. (22 §)

Tulisiko katu- ja viheralueiden rakentamiselle asettaa määräaika, esimerkiksi 10 tai 15 vuotta yleisen alueen suunnitelman voimaan tulemisesta? Mitä vaikutuksia, etuja tai haittaa tällä olisi eri osapuolille? Esitysluonnoksessa ei ole asetettu tällaista määräaika.

Ei tulisi asettaa aikarajaa [Yleisten alueiden rakentamiselle ei tule asettaa lakiehdotuksen mukaisesti määräaika. Suunnitelma voi olla 15 vuottakin vanha, mutta silti edelleen kohteeseen soveltuva, jolloin tällaisen suunnitelman uudelleen hyväksyttäminen on turhaa. Viranomaisen on kuitenkin aina katsottava, että toteutukseen lähtevä suunnitelma vastaa lain asettamia vaatimuksia ja suunnitelmassa esitetyt ratkaisut ovat edelleen toteuttamiskelpoisia ja rakentamisajankohdan tarpeita vastaavat. (kannanotto kysymykseen)]

5 luku Yleisen alueen käyttöön luovuttaminen ja lakkaaminen

Näkemyksenne luvusta 5

Elinvoimakeskusten hallinnoimia maanteitä on ajoittain kaavoitettu kaduiksi osana muuta maantiehen rajoittuvan alueen kaavoitusta, vaikka edellytykset kyseisen maantieosuuden liittämiseksi osaksi kuntien katuverkostoa eivät ympäröivä maankäyttö tai tieosuuden liikennemuoto huomioon ottaen olisivatkaan kaavan laatimistilanteessa vielä täyttyneet. Tällä on pyritty ennakoimaan tulevaa maankäytön kehitystä, joka ei syystä tai toisesta ei aina olekaan kehittynyt ennakoitun mukaisesti. Tästä on aiheutunut se, että kunnissa on vanhojakin asemakaavoja, joissa kaduiksi asemakaavoitettu maantie palvelee edelleen pääosin seudullista ja eräin osin myös valtakunnallista liikennettä. Valtion maantienpitoon osoittamien määrärahojen niukkuudesta johtuen elinvoimakeskuksilla on kuitenkin halukkuutta siirtää jopa kantatietason tieverkostoa

kuntien vastuulle. Lain 25.3 §:ssä onkin esitetty mm. elinvoimakeskuksille mahdollisuus vaatia kunnilta päätöstä katualueen luovuttamisesta yleiseen käyttöön (kadunpitopäätös) siltä osin, kun maantie on asemakaavoitettu kaduksi. Käytännössä elinvoimakeskuksilla on ollut jo nykyisin sama mahdollisuus epävirallisesti, ja lisäksi heillä on ollut ja on edelleen maantielainsäädännön kautta mahdollisuus lakkauttaa maantie ja muuttaa se sitä kautta kaduksi, mutta halukkuus tämän keinon käyttämiseksi on ollut syystä tai toisesta pientä. Keinovalikkoon esitetään nyt otettavan vaatimusmenettely, johon kunnan on annettava päätös. Nähtäväksi jää, edesauttaako se kunnissa kadunpitopäätöksen tekoa, ja kielteisissä päätöksissä, lisääkö se muutoksenhakujen määrää hallinto-oikeuksissa. Uusissa asemakaavahankkeissa vaikutus voi olla, että maantiet rajautuvat herkemmin kaavojen ulkopuolelle tai saavat merkinnän liikennealue, mikä onkin oikeutettua, kun maantien tunnusmerkit täyttyvät.

Lakiehdotuksen 26 §:n mukaan kadunpitopäätös annetaan tiedoksi katuun rajoittuvien kiinteistöjen omistajille ja haltijoille yleistiedoksiannolla. Jos kadunpitopäätös koskee vain osaa katua, lain sanamuodosta eikä se perusteluista ei selviä, annetaanko tiedoksianto vain sille osalle kadun kiinteistöjä, jotka rajautuvat päätöksen kohteena olevalle kadun osalle, vai kaikille kadun varren kiinteistöille.

Vastaava epäselvyys on lakiehdotuksen 29 §:ssä, jos kadun lakkautus koskee vai osaa katua.

6 luku Kunnossapito

Näkemyksenne luvusta 6

Talvikunnossapidettävien kohteiden priorisointi on hyvä täsmennys nykyiseen kunnossapitolakiin verrattuna. (30.2 §)

Kunnille asettava selvitys- ja toimenpidevelvoite, jos yleisillä alueilla havaitaan esteettömyys- tai käytettävyydspuutteita, vaatii täsmennystä ja sisällön tarkistamista. Lakiesityksestä ei ilmene, pitääkö selvityksestä tehdä muutoksenhakukelpoinen päätös vai riittääkö pelkkä sisäinen selvitys ja vastaus palautekanavia pitkin, eikä myöskään, minkä laajuinen selvityksen tulee olla, tai mikä on se kynnys, milloin toimenpideraja ylittyy. Lakiehdotuksen perusteluissa on mainittu toimenpiderajaksi ”tarkoituksenmukaisuus”, mutta se on hyvin subjektiivinen raja-arvo. Yksittäinen jalankulkija tai pyöräilijä voi pitää reunakiven kynnystä tai kynnyksettömyyttä epätarkoituksenmukaisena omista lähtökohdistaan ja tarpeistaan tarkasteltuna. Käytännössä monessa kunnassa on jo nykyisin käytössään palautekanavia, joihin epäkohdista voi ilmoittaa ja palautteisiin myös vastataan, jos niin on pyydetty. Lakiteksti ehdotetussa muodossaan voi antaa kuntalaisille suurempia odotuksia kuntien selvitys- ja toimenpidevelvoitteiden sisällölle kuin lainsäätäjät ehkä on tarkoittanut. (30.4 §)

7 luku Tekniset verkot

Näkemyksenne luvusta 7

Tuusulan kunta näkee hyvänä, että lainsäädännössä säilytetään teknisen verkon omistajan velvollisuus toimittaa tiedot kunnan alueella olevasta verkosta maksutta. Kunnalle on ensi arvoisen tärkeää, että kunnassa on ajantasainen tietoaaineisto myös maanalaisesta infrasta. Se mm. nopeuttaa sijoittamislupien käsittelyä, mikä heijastuu alhaisimpina maksuina luvan hakijoille, edesauttaa maanalaisen johtoverkoston sijoittamista katualueille hallitusti ja on ennen kaikkea työturvallisuustekijä liikennemerkkien ja aurauskeppien asennuksessa, kun on jo alustavasti tiedossa, onko työalueen läheisyydessä sähköjohtoja, sekä nopeuttaa vastaavasta syystä vesijohtojen korjaustöihin ryhtymistä. (45 §)

Tuusulan kunnassa laaditaan verkko-operaattoreiden kanssa sijoittamissopimus, joka käytännössä vastaa lakiesityksen sijoittamislupaa. Perinteisempien verkko- ja johto-operaattoreiden kanssa kunnalla on lisäksi solmittu yhteistoimintasopimukset, joissa on sijoittamissopimusta laajemmin sovittu kunnan ja operaattorin välisistä toimintatavoista mm. johtosiirtojen ja niiden kustannustenjaon sekä kunnan alueelle sijoitetun verkon tietoaaineiston toimittamisen suhteen. Sinänsä lupamenettely ei tuo kuntaan muuta uutta kuin, että luvan käsittelystä voidaan periä maksu. Sijoittamissopimus on nykyisin maksuton operaattoreille. Siirtyminen valtakunnalliseen yhtenäiseen lupakäytäntöön on hyvä myös verkko-operaattoreiden näkökulmasta tarkasteltuna, mutta hankaluutena tulee varmasti edelleen olemaan lupaehtojen kirjavuus. (kannanotto kysymykseen)

Esitysluonnoksen luvussa 7 ehdotetaan säädettäväksi uusi lupamenettely teknisten verkkojen sijoittamiseen kunnan yleiselle alueelle. Tulisiko siirtyä uuteen lupamenettelyyn vai tulisiko teknisten verkkojen sijoittamisesta pysyä nykyisessä kuntakohtaisessa toimintatavassa? Lisätietoa vaihtoehtoista löydätte esitysluonnoksen luvuista 5 ja 7.

Tulisi siirtyä sijoittamislupaan

8 luku Työ kadulla ja muulla yleisellä alueella

Näkemyksenne luvusta 8

Lakiehdotuksen mukainen käyttömääräys on periaatteessa hyvä, mutta käyttömääräyksen voimaannaprosessi on epätarkoituksenmukainen. Määräysten kuuluttaminen ja nähtävillä olo kunnassa ei tavoita niitä tahoja, joihin määräykset pääosin vaikuttavat eli verkko- ja johto-operaattorit sekä rakennusyhtiöt. Varsinkaan, kun näillä tahoilla ei ole oikeutta tehdä muistutusta määräyksistä. (46-48 §)

Esitysluonnoksen luvussa 8 ehdotetaan säädettäväksi nykyisen ilmoitusmenettelyn rinnalle uusi lupamenettely kunnan yleisillä alueilla tapahtuville töille. Lisäksi ehdotetaan annettavaksi kunnalle oikeus laatia yleisiä alueita koskevat käyttömääräykset, oikeus siirtää työn aloitusajankohtaa ja oikeus kieltää työ. Mitä ajatuksia ehdotus herättää? Lisätietoa vaihtoehtoista löydätte esitysluonnoksen luvuista 5 ja 7.

Tuusulan kunnassa on käytössä katulupa, joka koskee ilmoitusmenettelyä kaduilla ja muilla yleisillä alueilla tehtävistä töistä. Lisäksi kunnassa on erilliset ohjeet mainonnalle, tapahtumien järjestämiselle, pysyvien tai tilapäisten rakenteiden sijoittamiselle tai pelastustien sijoittamiselle yleiselle alueelle. Yleisen alueen käytölle on kunnassa määritetty taksat lainsäädännön sallimissa puitteissa. Ilmoitusmenettely nyky muodossaan toimii hyvin. Lupamenettely sen rinnalle aiheuttaa todennäköisesti sekaannusta ja varmasti tulkintaeroavaisuuksia kuntien välillä ja ehkä myös

pahimmillaan kunnan sisällä viranhaltijoiden välillä. Ilmoituksen tekijän kannalta epävarmuus pelkän ilmoituksen riittämättömyydestä aiheuttaa myös vaikeuksia toiminnan aikataulutuksen suhteen. Käytännössä se johtaa siihen, että ilmoituksen tekijän jätettävä ilmoitus vähintään 42 vuorokautta ennen suunnitellun toiminnan aloittamista, jos suunniteltu toiminta on rajatapaus sen suhteen, tarvitaanko lupa vai riittääkö ilmoitus.

9 luku Hulevedet

Näkemyksenne luvusta 9

Lakiehdotuksen 58 §:ssä todetaan, että kiinteistön omistaja tai haltija vastaa kiinteistön hulevesijärjestelmästä sekä siihen kuuluvista laitteistoista ja rakenteista 57 §:ssä tarkoitettuun rajakohtaan saakka. 57 §:ssä puolestaan todetaan, että kunta voi osoittaa tarpeelliset rajakohdat ts. rajakohdan osoittaminen ei ole pakollista. Miten tällöin määritellään vastuurajat? Nykyinen lakimuoto on siinä suhteessa parempi, kokonaisuudessaan. Alueidenkäyttölain 105g §:n mukaan kunnan määräämä viranomaisen osoittaa kiinteistön hulevesijärjestelmän ja kunnan hulevesijärjestelmän yhteensovittamiseksi tarpeelliset rajakohdat kiinteistön välittömään läheisyyteen ja antaa hulevesien johtamiseen liittyviä määräyksiä. Ehdoton määräys on myös siinä mielessä suositeltavampi, että se yhtenäistää menettelytapoja kunnissa, mikä lienee yksi yhdyskuntarakentamislain tarkoituskin.

Edelleen lakiehdotuksen 57 §:ssä todetaan, että kunta voi rajakohdan osoittamisen lisäksi antaa hulevesien johtamiseen liittyviä määräyksiä kiinteistökohtaisessa määräyksessä tai 46 §:ssä säädettyssä yleisen alueen käyttömääräyksessä. Jäljempänä 60 §:ssä mainitaan, että kunnan määräämä monijäseninen toimielin voi antaa koko kuntaa tai kunnan osaa koskevia tarkempia määräyksiä hulevesien hallinnasta. Määräysten valmistelussa ja laatimisessa noudatetaan, mitä rakentamislain 19 §:ssä säädetään rakennusjärjestyksen valmistelusta ja laatimisesta. Epäselväksi jää, onko 60 §:n hulevesimääräykset osa 46 §:n käyttömääräyksiä, ja jos ovat, miksi ei hulevesimääräysten hyväksymismenettelyksi viitata käyttömääräysten hyväksymismenettelyyn. Jos taas hulevesimääräykset ovat eri kuin käyttömääräykseen otettavat määräykset, miksi kunnassa on oltava hulevesiä koskevat määräykset kahdessa eri kohtaa ja mikä rooli 60 §:n hulevesimääräyksille jää.

10 luku Maksut

Näkemyksenne luvusta 10

Ei kannanottoa.

11 luku Pakkokeinot ja seuraamukset

Näkemyksenne luvusta 11

Positiivista, että kunnille ollaan säätämässä yksiselitteisemmät keinot ja perusteet pakkokeinoista ja seuraamuksista lupien ja ilmoitusten johdosta annettujen ehtojen vastaisesta toiminnasta.

12 luku Erinäisiä säännöksiä

Näkemyksenne luvusta 12

Valitusoikeutta yleisen alueen suunnitelmasta on rajattu vain yleisen alueen suunnitelma-alueeseen rajautuvan naapurikiinteistön omistajalle ja haltijalle sekä viranomaiselle alaansa kuuluvissa asioissa ja vastuumuseolle toimialaansa kuuluvissa asioissa. Valitusoikeuden rajaamista osallisista vain rajanaapureihin on voimakas kansalaisvaikuttamista rajaava toimenpide ja muodostaa selkeän ristiriidan lain yleisten tavoitteiden kanssa, jossa tavoitteeksi on mainittu mm. lisätä ja edistää tiedotusta sekä vuorovaikutusta asioiden valmisteluun. Tiedotus ja kuntalaisten kuuleminen valmisteluvaiheessa on vain yksi osa vuorovaikutusta. Valitusoikeus tehtyihin päätöksiin on vuorovaikutuksen toinen osa. Ongelmalliseksi valitusoikeuden rajaamisella vain rajanaapureihin tekee se, että yleisiä alueita käyttävät muutkin kuin rajanaapurit, jonka vuoksi myös muilla käyttäjillä, osallisilla, tulisi olla oikeus vaikuttaa päätöksiin myös valmisteluvaiheen jälkeen. Esimerkiksi jos kaupunginosia yhdistävän kadun liikennejärjestelyt muutetaan suppealta alaltaan vain rajanaapureiden lähtökohdista, vaikuttaa se samalla myös usean tuhannen muun kuntalaisen työmatka- ja koulumatkaliikenteeseen. Viranhaltijanäkökulmasta valitusoikeuden rajaaminen osallisista vain rajanaapureihin on luonnollisesti vain hyvä. (83 §)

13 luku Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Näkemyksenne luvusta 13

Ei kannanottoa.

Vaikutusten arviointi

A. Luonnoksessa hallituksen esitykseksi on arvioitu alustavasti yhdyskuntarakentamislain vaikutuksia. Vaikutusten arvioinnin parantamiseksi on tärkeää saada palautetta siitä, miltä osin arvioinnissa on täydennystarpeita.

Millaisena pidätte luonnoksessa esitettyä vaikutusten arviointia kokonaisuutena?

Jossain määrin onnistuneena

B. Onko jossain vaikutusten arvioinnin osassa erityistä täydentämisen tarvetta?

Kyllä, tarkenna, mitä osaa tai osia vaikutusten arvioinnista tulisi täydentää tai mitä aihetta koskeva puuttuva arviointi lisätä. [Riskinä lain täytäntöönpanossa on se, että alueen asemakaavoitus ei välttämättä tue niitä tavoitteita ja määräyksiä, joita yhdyskuntarakentamislainsäädännössä on säädetty. Tämä koskee erityisesti yleisen alueiden suunnittelua ja rakentamista. Olisi parempi, jos kaavoituksen ja yhdyskuntarakentamisen lainsäädäntö olisivat samassa laissa. Tällöin sekä kaavoitus että yhdyskuntarakentaminen tulisivat tarkasteltua yhtenä kokonaisuutena, kuten ne myös käytännössä ovat.]

C. Mihin itse näette yhdyskuntarakentamislain keskeisimpien vaikutusten kohdistuvan? Miten kuvailisitte keskeisimpiä vaikutuksia?

Lakiesitys lisää kunnissa byrokratiaa ja sitä kautta kustannuksia. Yleisen alueen selostus sisältää elementtejä, jotka pitää, tai ainakin pitäisi, tarkastella jo asemakaavaa laadittaessa ja tuoda esille kaavaselostuksessa. Samojen asioiden selostaminen eri päätöksentekoprosesseissa ei ole tarkoituksenmukaista. Kunnossapitosuunnitelman ja yleisen alueen käyttömääräysten laadinta lakiesityksessä kuvatulla prosessilla ei myöskään välttämättä aja tarkoitustaan.

Tarkoituksenmukaisempaa olisi, että em. suunnitelmassa ja määräyksessä vaaditut seikat hyväksyttäisiin kunnan luottamuselimestä nykyiseen tapaan pienempinä ja helpommin hallittavina aihekohtaisina osina, joihin kuntalaiset voivat hakea oikaisuvaatimuksia ja sen jälkeen valittaa, jos katsovat tarpeelliseksi.

Muita näkemyksiä koko luonnoksesta hallituksen esitykseksi

Vapaa sana.

Kadunpitovelvollisuus esitetään turhan voimakkaasti vain kunnan tehtäväksi. Sen antaminen muiden tehtäväksi on mahdollista olisi käytännössä mahdollista vain hyvin suppeissa erityistapauksissa. Tätä voidaan pitää vanhakantaisena ajatteluna, joka vain lisää kuntien tehtäviä ja syö resursseja, erityisesti taloudellisia, kunnan muista toiminnoista. Samoin se lisää resurssi- ja aikatauluristiriitoja kunnissa, joissa kaavoitetaan kunnan omien maiden lisäksi yksityisiä maita. Lainsäädännön pitäisi sallia toimintatavat, jossa kokonaisvaltainen vastuu kaavoituksesta kunnallistekniikan suunnitteluun, rakentamiseen ja kunnossapitoon olisi toteutettavissa myös yksityisinä elinkaarihankkeina muuallakin kuin matkailun ja majoituksen maankäyttömuodoissa.

Valitusoikeuden rajaamista yleisten alueiden suunnitelmista vain rajanaapureihin on yllättävä, koska yleiset alueet palvelevat myös muita kuntalaisia kuin rajanaapureita. Rajanaapureilla ei myöskään ole välttämättä tarvittavaa asiantuntemusta arvioida suunnitelmien ja päätösten pohjalla olevien selvitysten riittävyyttä, jolloin on vaara, että päätöksentekoon tuodaan kiireen tai muun syyn vuoksi suunnitelmia, joiden laatutaso ja tehdyt vaikutusarvioinnit ovat heikkoja.

Juhola Petri

Tuusulan kunta, Yhdyskuntatekniikka - Kunnanhallitus